

Bilag II.**Nationalbanken
i Kjøbenhavn.**

Kjøbenhavn, den 3. November 1923.

Til Handelsministeriet.

I Skrivelse af 6. f. M. har Ministeriet ved hertil at fremsende et Antal Særtryk af et i Ministeriet udarbejdet foreløbigt Banklovsudkast, anmodet om, herfra at modtage en Udtalelse angaaende dette.

Det fremgaar af Bemærkningerne til det foreliggende Udkast, at den nuværende Banklov af 4. Oktober 1919 tænkes erstattet med dette. Bankloven traadte som bekendt først i Kraft den 4. Oktober 1920, og den har saaledes, som det ogsaa nævnes i Bemærkningerne til Lovforslaget, kun været i Kraft i 3 Aar. Det anføres sammesteds, at der af disse i det væsentlige medgik det første Aar til Organisation af selve Bankinspektoratet, og til en Gennemgang af Bankernes Vedtægter og lignende forberedende Arbejde. Selve Tilsynsvirksomheden paabegyndtes først i Eftersommeren 1921.

Det er Direktionens Indtryk, at Loven i det store hele har virket efter sin Hensigt; navnlig maa dette formentlig erkendes at være Tilfældet med Hensyn til den Adgang til at skaffe sig Indblik i de private Bankers Forhold og udøve den Kontrol med disse, som det var Lovens Hensigt at skabe Grundlag for. Den Virksomhed, der i saa Henseende er udfoldet, belyses af den Oversigt over en Række Bankers Forhold, som findes vedføjet det nye Lovudkast som Bilag D. og vil jo iøvrigt ogsaa paa anden Maade være tilstrækkelig kendt.

Med Hensyn til Paatale af de Misbrug, der herunder er kommet for Dagen, synes Lovens Bestemmelser i det hele og store at være formede saaledes, at det er muligt paa Grundlag heraf i den Udstrækning dette findes naturligt at gøre saadanne Misbrug til Genstand for Forfølgning til Straf og Erstatning.

I Hovedsagen maa det derfor formentlig siges, at den foreliggende Lov opfylder de Krav, der kan stilles til en saadan, saaledes, at det ikke skulde synes fornødent allerede nu at erstatte denne Lov med en ny. En saadan helt ny Lov vil rent administrativt medføre Udfoldelsen af en meget betydelig Virksomhed, der sikkert kan spares. Man skal i saa Henseende blot henvise til det foreliggende Udkasts § 5, der forudsætter, at samtlige 200 Banker *paany* skal indsende deres Vedtægter til Stadfæstelse. Denne Stadfæstelses-Virksomhed, der tilmed for det praktiske Liv næppe er af særlig stor Betydning, har foranlediget Igangsættelsen i den nærmest forudgaaende Periode af et meget betydeligt Apparat baade for Administrationens Vedkommende og for Bankerne, der ofte har maattet afholde gentagne Generalforsamlinger for at bringe Vedtægterne i Orden til Stadfæstelse. Nu efter saa kort Tids Forløb *paany* at rejse hele dette Stadfæstelses-Apparat, maa man, baade af Hensyn til Bankerne og af Hensyn til en rimelig Begrænsning i offentlig Administration, anse for aldeles ubetimeligt. De Forandringer, der skønnes nødvendige paa Bankomraadet, kan formentlig meget vel træffes, *uden* at det bliver nødvendigt, som forudsat i det foreliggende Udkast at begynde forfra med Hensyn til Stadfæstelsen af Bankernes Vedtægter.

Mens man, som anført, i Hovedsagen har det Indtryk, at den gældende Lov har svaret til de Forventninger, man med Rimelighed kunde stille til en saadan, maa man erkende, at det kan være naturligt at foretage visse Ændringer i denne paa Grundlag af de Erfaringer, der er indhøstede i de Aar, Loven har virket. Man maa imidlertid formene, at det ikke er muligt i dette Øjeblik, hvor end ikke Landmandsbank-Kommissionens Beretning foreligger, og